

[Hastrup.]

til en normalisering af lejeområdet, således som den højtærede minister har gjort det i sin fremsættelsestale. Der er her et spørgsmål, som må opklares mellem det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen og den højtærede boligminister. Jeg forstår imidlertid den højtærede boligminister således, at selvfølgelig kan man gå videre.

Den højtærede boligminister sagde, at når vi havde fået målsætningsudvalgets og embedsmændenes materiale, var det en venlighed. Det var en venlighed af ministeren den 8. marts at sende os dette materiale, som har ligget på hans bord for det enes vedkommende fra den 12. december i fjor, således at vi havde det kl. 17³⁰ dagen før vi skulle have en debat, der bl. a. var baseret på dette materiale, nemlig den 9. marts kl. 14³⁰. Det var en venlighed, at det kun havde ligget på ministerens bord i 3 måneder, før vi fik det. Oprigtig talt, det skal man vist være boligminister for at betragte som en venlighed.

Den højtærede minister havde vist misforstået mine bemærkninger om den generelle forhøjelse på de 25 pct. af 1939-lejen. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg fandt, at sådan som forholdene stillede sig, så svarede denne procent til, hvad der ville være rimeligt at gennemføre inden for et enkelt år. Mine bemærkninger sigtede mere på, hvad der videre skal ske, og det er altså her, at jeg har min tvivl om, hvorvidt de årlige reguleringer, som huslejerådene har mulighed for at gennemføre, vil kunne føre os frem til et frit boligmarked. Jeg tror ikke, at jeg er ene om denne tvivl. Jeg tror, at den også deles fra anden side.

Hvad angår spørgsmålet om en udsættelse af lovens gennemførelse vil jeg gerne vente med at tage stilling til dette spørgsmål, indtil der i udvalget er skabt klarhed over, hvorvidt det vil være muligt for os at nå til vejs ende inden for den givne tidsfrist — enhver skal vide, at den er meget kort. Jeg mener i høj grad, at vi skal gøre et forsøg derpå. Det er fuldstændig rigtigt, at det er en sag, der kræver tid, men det er jo også en sag, der haster.

Else-Merete Ross: Den højtærede boligminister sagde, at det var ment som en

venlighed, at vi fik materialet. Det er jeg ikke spor i tvivl om. Jeg synes, vi har en overordentlig venlig boligminister. Jeg forstår også, at boligministeren er villig til at forhandle, og det synes jeg er en meget stor fordel. Bagefter siger boligministeren imidlertid, at regeringen måtte bruge lang tid til overvejelserne, efter at de havde fået materialet. (*Afbrydelse af boligministeren* [Kaj Andresen]). Jo, jeg har noteret: regeringen måtte bruge længere tid til overvejelse. Og når regeringen må bruge længere tid til overvejelse af materialet, må man jo da sige, at det, selv om naturligvis boligordførerne er noget kvikkere, alligevel også må tage dem nogen tid. Derfor var det ikke så værdifuldt for os. Jeg har i og for sig ikke krævet eller ønsket mere, end at vi havde fået materialet i torsdags. Det synes jeg ikke kunne være så uoverkommeligt, for jeg går ud fra, at regeringen var blevet færdig med sine overvejelser, når boliglovsforslaget var blevet fremsat. Det synes jeg altså i hvert fald ville have været en fordel. Alligevel takker jeg for det og tager det som tegn på venlighed.

Nu siger den højtærede boligminister, at vi jo ikke skal rette os sådan alt for meget efter eksperterne; vi må også se kritisk på, hvad det er, de foreslår. Så vidt jeg har kunnet nå at kigge materialet igennem, så peger eksperterne på en hel del forhold, men jeg synes, at de opstiller så mange forskellige muligheder, man kunne vælge imellem for at nå til en løsning, og naturligvis er det klart, at det er en politisk beslutning at vælge mellem disse muligheder; men det er ikke nok at have muligheder, vi må også se hvilke, og vi må muligvis have endnu mere materiale, og vi må undersøge: hvis vi vælger den ene løsning, hvad vil det så føre til, og hvis vi vælger den anden løsning, hvad vil det så føre til? Jeg synes ikke, eksperterne har sagt, at sådan og sådan synes de det skal være; de har tværtimod givet os forudsætningerne for selv at vurdere, hvordan det er. Men netop fordi det er nødvendigt at have tid til at undersøge dette, ville jeg meget ønske, at det kunne gå sådan, at vi ikke gennemførte lovforslaget til 1. april, men forlængede den gældende lov til 1. juli og derved fik tid til forhandlinger. Jeg ved godt, at det ærede medlem hr. Axel Ivan